

Sygn. akt II K 725/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : sekr. sądowy Daria Bartosik

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 03 listopada 2022r.

sprawy karnej:

Ł. K.

syna A. i I. zd. G.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 kwietnia 2022 roku w miejscowości C. gmina S. na drodze publicznej w strefie ruchu lądowego kierował pojazdem mechanicznym marki M. nr rej. (...) pomimo wydania Decyzji administracyjnej przez Starostę (...) nr NK.I. (...). (...).7.1.2021. (...) z dnia 23 lutego 2022 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B

- tj. o czyn z art. 180a kk

- oskarżonego ***Ł. K.*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 180a kk i za to na podstawie art. 180a kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 /stu/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 /dziesięć/ złotych,
- na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii na okres 1 /jednego/ roku,
- na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170,00 /sto siedemdziesiąt 00/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

sędzia Joanna Urbańska –Czarnasiak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 725/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy			

tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

***USTALENIE
FAKTÓW***

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. K.	w dniu 05 kwietnia 2022 roku w miejscowości C. gmina S. na drodze publicznej w strefie ruchu lądowego kierował pojazdem mechanicznym	

		marki M. nr rej. (...) pomimo wydania Decyzji administracyjnej przez Starostę (...) nr NK.I. (...). (...).7.1.2021. (...) z dnia 23 lutego 2022 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B <i>tj. o czyn z art. 180a kk</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Decyzją administracyjną w sprawie o sygn. akt NK.I. (...). (...).7.1.2021. (...) z dnia 10.11.2021r. Starosta (...) zatrzymał Ł. K. prawo jazdy kat. B nr (...) do czasu uzyskania pozytywnego wyniku z kontroli sprawdzenia kwalifikacji, z uwagi na uzyskanie przez oskarżonego łącznie 25 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie od dnia 31.03.2021r. do dnia 08.10.2021r.. Kolejną decyzją z dnia 23 lutego 2022 roku Starosta	decyzje oraz potwierdzenia doręczenia k. 5-8 pismo Starostwa (...) k. 4 informacja o wpisach w ewidencji kierowców k. 21 -22 wyjaśnienia oskarżonego k. 16-17, 46v notatka urzędowa k. 1 wyjaśnienia oskarżonego k. 16-17, 46v wydruk z rejestru PESEL – k.10 dane osobopoznawcze		

(...) cofnął Ł. K. uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B, wskazując w uzasadnieniu swojej decyzji, że uzyskał on negatywny wynik z egzaminu praktycznego. Obie decyzje zostały doręczone oskarżonemu w sposób zgodny z przepisami kpa, bowiem przesyłki odebrał dorosły domownik A. K.. Ostatnia decyzja została odebrana w dniu 24.03.2022r.

2. W dniu 05 kwietnia 2022 roku z posesji oskarżonego w miejscowości C. uciekł pies, który biegał po ulicach. Na miejsce dyżurny K. w K. wysłał funkcjonariuszy w osobach mł.asp. K. J. i mł. asp. E. M.. Funkcjonariusze odnaleźli psa i zaczęli rozpytywać się okolicznych mieszkańców celem ustalenia właściciela psa. W toku czynności zauważyli, że po drodze publicznej od strony miejscowości S. w ich kierunku porusza się pojazd mechanicznym marki M. nr rej. (...). Pojazd zatrzymał się, a osobą która

oskarżonego- k. 19, 46

dane o karalności- k. 13, 44

informacja o wpisach w ewidencji kierowców k. 21

kierowała samochód okazał się Ł. K., który oświadczył, że jest właścicielem psa. Ukarany został za wykroczenie z art. 77 kw mandatem karnym kredytowym.

Ponadto funkcjonariusze ustalili, że ustalili, że posiada on decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi wydaną przez Starostę (...).

3. Oskarżony Ł. K. ma 27 lata. Jest synem A. i I. zd. G. Posiada wykształcenie średnie. Z zawodu jest spedytorem, prowadzącym własną działalność gospodarczą, uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości ok. 5000-6000 zł. Jest kawalerem, nie posiadającym nikogo na swoim utrzymaniu. Jest właścicielem domu jednorodzinnego o pow. 135 m² obciążonego kredytem hipotecznym, oraz samochodu m-ki M. (...). Nie leczyl się psychiatrycznie i nie był uprzednio karany.

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego dowód z dokumentów	Oskarżony Ł. K. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego czynu i złożył krótkie wyjaśnienia, w których podał, że był świadomy tego, że ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B, ale z uwagi na konieczność odszukania psa,	

który mu w tym dniu uciekł z posesji, musiał wsiąść do samochodu i przejechał dosłownie kilkaset metrów drogą przez C..

Przed sądem oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu podając, że kierował wtedy samochodem w celu wyższego dobra społecznego.

Według oskarżonego była to nagła sytuacja i działał bez zastanowienia, gdyż chodziło o dobro sąsiadów i obywateli. W tym dniu uciekł z jego posesji duży, agresywny pies i musiał go odnaleźć. Nie miał kagańca, ani obroży, więc musiał wyjechać samochodem, w celu jego odnalezienia i przywiezienia go do domu. Jechał drogą, gdy zauważył policję i zatrzymał się przy nich pytając, czy chodzi o psa. Oni wskazali, gdzie jest jego pies i razem radiowozem po niego pojechali. Podczas wyjaśniania sytuacji policjanci ustalili, że prowadził samochód bez uprawnień, a on tłumaczył im, że

działał myśląc
jedynie o
konsekwencjach,
jaki może wyrządzić
pies.

Sąd uznał
wyjaśnienia
oskarżonego za
częściowo
wiarygodne, w
zakresie w którym
odzwierciedlają
ustalony stan
faktyczny, a także
korespondują z
zebranymi w
sprawie dowodami
z dokumentów.
Uznał je za
mało wiarygodne
w kwestii jego
wyjaśnień co do
działania w stanie
wyższej
konieczności, w
celu zabezpieczenia
dobra sąsiadów i
innych obywateli
przed jego
agresywnym psem.
W ocenie sądu
wyjaśnienia
oskarżonego w tym
zakresie są przyjętą
przez niego linią
obrony, która nie
ma znaczenia dla
oceny prawnej stanu
faktycznego sprawy.

Za wiarygodne
należało uznać także
zaliczone w poczet
materiału
dowodowego
dokumenty
albowiem zostały
one sporządzone
przez uprawnione

		organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	j.w	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	Ł. K.

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Artykuł 180a k.k. penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Osoba, która popełnia ten czyn podlega on karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Wskazać należy, iż pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „droga publiczna”, „strefa zamieszkania” i „strefa ruchu” nie są definiowane w Kodeksie karnym, lecz w ustawach szczególnych, w tym zwłaszcza w przepisach ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” /Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm./. Prowadzenie pojazdu oznacza</p>	

nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany. Drogi publiczne to z mocy ustawy z 21.03.1985r. o drogach publicznych: drogi gminne, powiatowe, wojewódzkie lub krajowe, w tym autostrady i drogi ekspresowe. (...) zamieszkania, to z mocy ustawy P.o.r.d. specjalnie oznaczona strefa w ruchu drogowym, w której pieszy może się poruszać swobodnie po całej udostępnionej do użytku publicznego przestrzeni i ma pierwszeństwo przed pojazdami. (...) ruchu to z mocy ustawy P.o.r.d. specjalnie oznaczony obszar na drodze wewnętrznej, w którym obowiązują wszystkie przepisy ruchu drogowego.

Należy podkreślić, że sprawcą tego przestępstwa może

być wyłącznie osoba, posiadająca uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi, a której te uprawnienia zostały cofnięte przez uprawniony organ administracji publicznej. Innymi słowy, nie popełnia przestępstwa z art. 180a k.k. osoba, która nigdy nie nabyła uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Organami właściwymi do wydania decyzji o cofnięciu uprawnień są: starosta, dowódca jednostki wojskowej, albo marszałek województwa.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kierujących pojazdami organ wydaje decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w następujących przypadkach:

- stwierdzenia na podstawie orzeczenia psychologicznego istnienia przeciwwskazań psychologicznych do

kierowania
pojazdem;

- utraty kwalifikacji,
na podstawie
wyniku egzaminu
państwowego
przeprowadzonego
w trybie art. 49
ust. 1 pkt 2 i 3
ustawy o kierujących
pojazdami;

- niezgłoszenia się
we wskazanym
terminie na egzamin
państwowy który
miał być
przeprowadzony w
trybie art. 49 ust.
1 pkt 2 i 3 lit. b
ustawy o kierujących
pojazdami;

- ponownego
przekroczenia liczby
24 punktów
otrzymanych za
naruszenie
przepisów ruchu
drogowego w okresie
5 lat od dnia wydania
skierowania na kurs
reedukacyjny, o
którym mowa w art.
99 ust. 1 pkt 4 lit. a
ustawy o kierujących
pojazdami;

- popełnienia w
okresie próbnym
trzech wykroczeń
przeciwko
bezpieczeństwu w
komunikacji lub
jednego
przestępstwa
przeciwko
bezpieczeństwu w
komunikacji;

- orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów.

Należy wskazać, że przestępstwo z art. 180a k.k. tj. prowadzenie pojazdu mechanicznego bez uprawnień można popełnić jedynie z winy umyślnej w postaci zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego.

Do przyjęcia umyślności działania sprawcy popełniającego przestępstwo z art. 180a k.k. wystarczająca jest świadomość istnienia uprzednio wydanej decyzji i nie stosowania się do niej. To właśnie zawarte w opisie czynu przypisanego oskarżonemu znamię czasownikowe „prowadzi” oraz „nie stosuje się” w pełni określa umyślność tego zachowania (oskarżony chciał i popełnił czyn zabroniony). Nadto sam oskarżony musi mieć świadomość wydania wobec niego decyzji cofającej uprawnienia, lecz pomimo tego decyduje się

kierować samochodem.				
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	1.6. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania				
#	1.7. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o				

powodach uniewinnienia				
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
Ł. K.	pkt. 1 pkt. 2		Oskarżony Ł. K. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę występkę z art. 180a k. k., gdyż będąc świadomym tego, że ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B w dniu 05 kwietnia 2022 roku w miejscowości C. gmina S. na drodze publicznej w strefie ruchu lądowego kierował pojazdem mechanicznym marki M. nr rej. (...) pomimo wydania Decyzji administracyjnej przez Starostę (...) nr NK.I. (...). (...).7.1.2021. (...) z dnia 23 lutego 2022 roku.	

Oskarżony, jako dorosły mężczyzna, miał pełną świadomość, iż nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, a mimo to wsiadł za kierownicę takiego pojazdu i jechał nim na drodze publicznej. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że na mocy decyzji Starosty (...) cofnięto mu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi i nie może prowadzić samochodu po drodze publicznej, przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając

możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej. Tłumaczenie oskarżonego, iż działał w warunkach „wyższej konieczności” gdyż musiał odnaleźć swojego psa, który uciekł mu wtedy z jego posesji, a który stanowił zagrożenie dla sąsiadów i innych obywateli, nie stanowi podstawy do uznania, że oskarżony nie dopuścił się przestępstwa.

Wskazać należy, iż w myśl art. 26 § 1 kk nie popełnia przestępstwa, kto działa w celu uchylecia bezpośredniego niebezpieczeństwa grożącego jakimkolwiek dobru chronionemu prawem, jeżeli niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć, a dobro poświęcone przedstawia wartość niższą od dobra ratowanego. Na gruncie art. 26 nie ma wątpliwości (w przeciwieństwie do obrony koniecznej), że stan wyższej konieczności ma charakter

subsidiarny. Stan ten zachodzi bowiem tylko wtedy, gdy "niebezpieczeństwa nie można inaczej uniknąć", przez co należy rozumieć, że ujemnych następstw niebezpieczeństwa nie da się inaczej uniknąć, jak tylko przez poświęcenie dobra chronionego prawem (zob. A. Spotowski, Funkcja..., s. 273). Dopóki istnieje możliwość uniknięcia ujemnych następstw niebezpieczeństwa w postaci zniszczenia lub uszczuplenia dobra, bez poświęcenia innego dobra chronionego prawem, dopóty poświęcenie takiego dobra nie jest realizacją stanu wyższej konieczności.

W ocenie sądu Ł. K. nie znajdował się w sytuacji stanu wyższej konieczności. Po pierwsze jako właściciel psa nie zabezpieczył w sposób prawidłowy swojej posesji, pozwalając groźnemu psu wydostać się na zewnątrz. Po drugie kiedy oskarżony zorientował się, że nie ma psa,

nie wiedział, czy pies w danym momencie zagraża czyjemuś dobru. Chciał szybko znaleźć psa obawiając się, że może kogoś zaatakować, ale mógł szukać psa na wiele sposobów. Nie musiał wsiadać do swojego samochodu, tym bardziej, że okazało się, że pies był dość blisko jego domu, a on nie miał uprawnień do kierowania samochodem.

Zachowanie oskarżonego nie znajduje żadnego usprawiedliwienia i nie stanowi kontratypu przewidzianego w art. 26 § 1 kk.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny.

Zgodnie z art. 115 § 2 kk, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać

zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu w przedmiotowej sprawie sąd wziął pod uwagę elementy przedmiotowe i podmiotowe uznając, iż jest on znaczny. Przemawia za tym opisana wyżej postawa oskarżonego oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Sam fakt prowadzenia samochodu przez osobę, która nie ma do tego uprawnień stwarza niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu.

Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował oskarżonemu nagminność tego typu przestępstw i to w skali ogólnokrajowej.

Jako okoliczność łagodzącą sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się oskarżonego do winy.

Biorąc pod uwagę te okoliczności, a z drugiej strony właściwości osobiste oskarżonego sąd doszedł do przekonania, że dla osiągnięcia celów postępowania karnego wystarczające będzie wymierzenie wobec Ł. K. najłagodniejszej kary przewidzianej za tego typu czyn tj. kary grzywny.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, sąd na podstawie 180a k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych.

W ocenie sądu orzeczenie takiej kary jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i

			<p>represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, prowadząc pojazd mechaniczny mimo wydania decyzji o cofnięciu uprawnień sąd na podstawie art. 42 § 1a k. k. orzekł w stosunku do Ł. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.</p>	
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
<p>6. inne zagadnienia</p>				
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie</p>				

<p>zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>pkt. 3</p>	<p>Na podstawie art. 627 kpk, uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonego, sąd zasadził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa poniesione w niniejszej sprawie koszty sądowe w wysokości 170,00 złotych, na które składają się koszty postępowania przygotowawczego w wysokości 50,- złotych, 20 złotych od doręczeń i opłata od wymierzonej kary w wysokości 100 zł.</p>	
<p>1Podpis</p>		
<p>sędzia Joanna Urbańska – Czarnasiak</p>		